Pregaria.cat

Entrada

Preguem pel clam de la Terra

Per MartaF el dj., 12/09/2024 - 08:00

«Preguem pel clam de la Terra.» Aquest és el missatge del papa Francesc per a aquest mes de setembre, coincidint amb l'inici del Temps de la Creació, que es clourà el 4 d'octubre, el dia de la festivitat de sant Francesc d'Assís. Amb l'augment de la temperatura global, la Terra té febre, diu el papa Francesc, i es troba malament, però nosaltres escoltem aquest dolor? Escoltem el dolor dels milions de víctimes de les catàstrofes ambientals? Els que més en pateixen les conseqüències són els pobres, desplaçats per culpa d'inundacions, d'onades de calor o per la sequera. I davant d'aquestes situacions extremes, si veiem que el nostre país o la nostra pàtria no perillen, ens hi girem d'esquena, com si no passés res, perquè la roda del consum no s'atura i el capitalisme voraç que ens governa és despietadament classista i racista. Per això el papa Francesc ens recorda que el canvi climàtic, la pèrdua de biodiversitat i la contaminació demanen solucions ecològiques, polítiques, econòmiques i socials.

I tu, et compromets personalment en la lluita contra la pobresa i la protecció de la natura? El Temps de la Creació és una oportunitat per sembrar l'esperança en els nostres cors afeblits però, sobretot, és una inspiració per alçar la nostra veu dissident i retrobar-nos amb els valors del proïsme. És precisament Job qui ens recorda que es pot parlar amb Déu des del sofriment, perquè qualsevol malaltia, qualsevol calamitat són instruments que ens fan vibrar aquella nota perduda que encara no havíem aconseguit cantar i que ens fa més conscients de la nostra pròpia fragilitat i vulnerabilitat. D'aquí, que l'amor de Déu sigui l'única resposta contra aquesta crisi ecològica i humana.

Però el setembre també té un significat més profund perquè és el mes de la segona florida, quan madura el raïm, quan la terra es torna a obrir i hi podem plantar de nou. Això vol dir que és un temps que ens prepara per a la primavera i, per tant, és el preludi de l'esclat de la natura, però només si sabem estimar-la, cuidar-la i respectar-la com es mereix. Pretendre que la terra doni fruits sense cap esforç només ens converteix en folls que s'han oblidat que la terra que trepitgem és sagrada, precisament, perquè ens ha deixat d'interessar allò que trepitgem i només caminem sense mirar com nàufrags sense rumb que no saben on van.